

രൂഹാർക്കുദ്ധശാ:

സർഗ്ഗാരോഹിതനീശ്വരയുടെ അനുപമ സമാനം

സി. റോസ്റ്റിൻ അറബാക്കൽ MTS,
വേസ് തോമാ ദയ്‌റാ, പാലമറ്റ

പൗരസ്ത്യ-പാശ്വാത്യ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട എല്ലാ സഭകളും പെതക്കുന്താ തിരുനാൾ ആഖ്യാനാശിക്കുന്ന ഈ നാളുകളിൽ പരിശുഡ ത്രിത്രതിലെ മുന്നാമാളായ രൂഹാ തമ്പാരാൻ നമ്മുടെ ധ്യാന മനനങ്ങളിൽ നിന്നുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. നമുക്കുവേണ്ടി പീഡകൾ സഹിച്ച്, സ്നേഹായിൽ മരിച്ച്, ഉത്തരാന ചെയ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്ത്, പിതാവിരുൾ വലത്തുഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ടംനായിരിക്കുന്ന പുത്രൻ തമ്പരാൻ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച് എന്നേക്കും നമ്മോടുകൂടെയായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരെ നാമത്തിൽ ബാബാത്തസ്വരാൻ മനുഷ്യവാംശത്തിനു നൽകിയ സഹായകനാണ് (പാരമ്പര്യം) രൂഹാർക്കുദ്ധശാ (യോഹ 14:26). ബാബായ്ക്കും പുത്രനും സമനായ രൂഹാരുടെ തന്ത്രാത്മകതയെ ഏറ്റവും മനോഹരമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് സുറിയാനി സഭകൾക്കുള്ളത്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലും ഉന്നത ദൈവശാസ്ത്രങ്ങളൊരു പിതാക്കമ്മാരുടെ പ്രഭോധനങ്ങളിലുമെല്ലാം രൂഹാ തമ്പരാൻ സവിശേഷതകളുടീച്ചുള്ള വർണ്ണനകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലതാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുക.

1. രൂഹാർക്കുദ്ധശാ: തർജ്ജമയ്ക്കു വഴങ്ങാത്ത നാമം

പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ ത്രിത്രതിലെ മുന്നാമത്തെ ആർ അറിയപ്പെടുന്നത് രൂഹാർക്കുദ്ധശാ (Spirit of Holiness) എന്നാണ്. രൂഹാ, രൂഹാത്തമ്പരാൻ, രൂഹാ ദൈവം, രൂഹാർക്കുദ്ധശാ തുടങ്ങിയ സംജ്ഞകൾ നാം പരമ്പരാഗതമായി മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു പോരുന്നവയാണ്. എന്നാൽ ആധുനിക കാലത്ത് ആരാധനാഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപരിഭ്രാഷ്ടകളിലും പൊതുപ്രയോഗങ്ങളിലുമെല്ലാം രൂഹാർക്കുദ്ധശാ ‘പരിശുഭാത്മാവ്’ എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തു വ്യാപകമായി ഉപയോഗത്തിലായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ത്രിത്രതിലെ മുന്നാം ആളിനെ സുചിപ്പിക്കാൻ രൂഹാരെന സുറിയാനി പദം അതേപടി പരിഭ്രാഷ്ട ചെയ്യാതെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പാരമ്പര്യത്തിനുപിനിലുള്ള ഉന്നതമായ ദൈവശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കാതെപോകുന്നതാണ് ഈ ആധുനിക പ്രവണതയ്ക്കു പ്രചാരം ലഭിക്കാൻ കാരണം. ആമേൻ, ഹല്ലുലുഞ്ഞാ, ഓശാന തുടങ്ങിയ പല പദങ്ങളും പരിഭ്രാഷ്ട ചെയ്യാതെ അതേപടി നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത് അവയുടെ ഗഹനമായ ആർത്ഥമുൾക്കൊള്ളുന്ന അനുയോജ്യമായ പ്രയോഗങ്ങൾ പകരം നൽകാനുംമാത്രം നമ്മുടെ മലയാളഭാഷ സ്വന്നമല്ലാത്തതിനാലാണ്. രൂഹാർക്കുദ്ധശായും മലയാളപരിഭ്രാഷ്ടയ്ക്കു വഴങ്ങുന്നില്ല എന്നതാണ് യാമാർത്തപ്പം. രൂഹാ എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന് കാറ്റ്, ശ്വാസം, എന്നൊക്കെയാണ് ആർത്ഥം. ഈ വാക്കിന spirit എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഈ ആർത്ഥമാണ് മലയാളത്തിൽ ആത്മാവ് എന്നു പരിഭ്രാഷ്ട ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ soul എന്ന പദവും മലയാളത്തിൽ ആത്മാവാണ്. എന്നാൽ body, soul, spirit എന്നിവ സുറിയാനിയിൽ പത്രാ, നവ്ശാ, രൂഹാ എന്നും ശ്രീകിൽ soma, psyche, pneuma എന്നും പരിഭ്രാഷ്ട ചെയ്യാം. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ soul ആത്മാവാണ്, spirit ഉം സാമാന്യഗതിയിൽ ആത്മാവ് എന്നാണ് പരിഭ്രാഷ്ട ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ആത്മാവ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശരീരത്തിൽ കൂടിക്കൊള്ളുന്ന ഭൗമിക ജീവനാണ്. ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ആത്മാവ് പിരിയുന്നോൾ വ്യക്തി ഭൗമിക മരണം അനുഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ രൂഹാ ഒരുവനിലുള്ള ദൈവികസംഖ്യമാണ്, ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസം അമ്പവാ ദൈവിക ജീവനാണ്. അത് മറ്റാരുമല്ല ത്രിത്രതിലെ മുന്നാം ആളായ രൂഹാർക്കുദ്ധശായാണ്. ഈ വാക്കെ പരിശുഭാത്മാവ് എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നോൾ രൂഹാ എന്ന വാക്കിന്റെ ആശം ആത്മാവ് എന്ന വാക്കിന് ഉൾക്കൊള്ളാനാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പരിഭ്രാഷ്ടയ്ക്കു വഴങ്ങാത്ത ഈ അതുല്യനാമം അതേപടി നിലനിർത്താണ് നമ്മുടെ പുർണ്ണികർ ശ്രമിച്ചത്. പരിശുഡ രൂഹാ എന്ന പ്രയോഗവും ഉപയോഗത്തിലുണ്ട്. അപ്പോഴും രൂഹാ പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്താതെ നിലനിറുത്തുന്നു. രൂഹാർക്കുദ്ധശാ എന്ന പരമ്പരാഗത നാമത്തിന്റെ ഗഹനമായ ആർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്ത പരിശുഭാത്മാവ് എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പരിമിതി മനസ്സിലാക്കി നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലും, പ്രഭാഷണങ്ങളിലും, രചനകളിലുമാകെ രൂഹാർക്കുദ്ധശാ എന്ന പ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം. ഈ സ്വന്നമായ ഈ ദൈവനാമം നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നമുക്ക് മറക്കാതിരിക്കാം.

2. റൂഹാർക്കുദ്ദേശായുടെ ശുന്യവത്കരണം

തന്റെ ദൈവ മഹത്തും മാറ്റി വച്ച് മനുഷ്യനായി തീർന്ന ഇംഗ്ലോമശ്ശീഹായുടെ ശുന്യവത്കരണം പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ധ്യാനവിഷയമാകാറുണ്ട്; എന്നാൽ പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ ശുന്യവത്കരണമോ? ബാവാതസ്വരാനും പുത്രൻതസ്വരാനും മുഖം നൽകാൻ ഒരു പക്ഷേ നമ്മുടെ മനസ്സിനു കഴിയും. എന്നാൽ റൂഹാതസ്വരാനോ? നമ്മുടെ ശ്രമം ഒരു പക്ഷേ പറന്നിരഞ്ഞുന്ന ഒരു പ്രാവിലോ, ഒരു അശനിനാവിലോ എത്തുങ്ങും. കാരണം ത്രിത്യത്തിലെ മറ്റു രണ്ടു പേരോടും സമനാണൈകളും ഓരോക്കലും സ്വയം ആവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ ബാവായെയും പുത്രനെയും വെളിപ്പേടുത്താൻ അജ്ഞാതനായിരുന്നുകൊണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നവനാണ് റൂഹാദൈവം. മറഞ്ഞിരുന്നുകൊണ്ടു പ്രവർത്തനനിരതനായിരിക്കുന്ന റൂഹായുടെ ശുന്യവത്കരണത്തിൽ നിന്നു ദ്രോഷ്ഠംപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ നമ്മകാവണം.

3. സ്വത്രത്വം ഭാവങ്ങൾ നിന്നെന്ന റൂഹാർക്കുദ്ദേശം

റൂഹാ എന്ന സുറിയാനി പദവും അതിനു തുല്യമായ റൂആർഹ് എന്ന ഹീബ്രോ പദവും ഭാഷാപരമായി നോക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീലിംഗപ്രയോഗങ്ങളാണ്. ഭാഷയുടെ തന്ത്രാത്മകതയായ ഈ സ്ത്രീലിംഗ പ്രയോഗം പക്ഷേ പിന്നീട് ക്രമേണ റൂഹാർക്കുദ്ദേശം എന്ന പദത്തിന്റെ വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിലേക്കു കയറുവാൻ തുടങ്ങി. ത്രിത്യത്തിലെ മുന്നാം ആളിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സ്വത്രത്വാവം നൽകുന്ന രീതി ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സുറിയാനി സഭകളിൽ വ്യാപകമായി. റൂഹായെ അമ്മയായും അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സ്ത്രീസഹജമായ ശുശ്രൂഷകളായും ചിത്രീകരിക്കുന്ന രീതി സുറിയാനി സഭകളിൽ വളർന്നു വന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു സൃഷ്ടിയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ റൂഹാ ജലത്തിന്റെ മേരൽ ആവസിച്ച് ജീവൻ നൽകുന്ന വിവരങ്ങളിൽ ‘റഹോപ്പ്’ എന്ന സുറിയാനിപദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ക്രിയാപദത്തിന്റെ അർത്ഥം പക്ഷിപോലെ മീതെ പറക്കുക എന്നാണ്. ഇതേ പദമാണ് റൂഹാർക്കുദ്ദേശം കുദാശകളിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ സുചിപ്പിക്കാൻ സുറിയാനി സഭകളിൽ ആരാധനാപാരമ്പര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. തള്ളപക്ഷി തന്റെ കൂൺതുണങ്ങലെ ജീവൻ നൽകി സംരക്ഷിക്കുന്നതുപോലെയാണ് കുദാശിക ജീവിതം നയിക്കുന്ന സഭാമകളെ റൂഹാതസ്വരാണ് പരിപാലിക്കുന്നത് എന്നതാണ് ഈ പ്രയോഗത്തിലും വിവക്ഷിക്കുക. സുറിയാനി സഭാപദ്ധതിലെ രൂപംകൊണ്ട് ആദ്യകാല സാഹിത്യകൃതികളായ സോള്മൻസ് ഗീതങ്ങളിലും (Odes of Solomon), മാർ തോമായുടെ നടപടിയിലും (Acts of Judah Thomas), പിതാക്കരാരായ അപ്രഹാത്തിന്റെയും അപേമിന്റെയും കൂതികളിലും വിശാസിയുടെ ജീവിതത്തിൽ റൂഹായുടെ പ്രവർത്തനം അമ്മ തന്റെ കൂൺതിനെ ജീവൻ നല്കി. സംരക്ഷിക്കുന്നതുപോലെയാണ് എന്നു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം അബ്ദം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടെ റൂഹായെ സുചിപ്പിക്കാനുള്ള സ്ത്രീലിംഗ പ്രയോഗം അപ്രത്യക്ഷമായെങ്കിലും റൂഹായുടെ മാതൃസഹജമായ പരിരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ സുറിയാനി ആത്മീയകൃതികളിൽ എന്നും നിന്നെന്നു നൽകുന്നു.

4. മാമ്മാദീസാ: റൂഹാർക്കുദ്ദേശായിലുള്ള രണ്ടാം ജനനം

സുറിയാനി സഭാപിതാവായ അപ്രഹാത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ മാമ്മാദീസ റൂഹാർക്കുദ്ദേശായിലുള്ള രണ്ടാം ജനനമാണ്. പരിശുദ്ധ ത്രിത്യത്തിന്റെ നാമത്തിൽ മാമ്മാദീസ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി ഇംഗ്ലോമശ്ശീഹായിലുള്ള വിശാസം ഏറ്റുപറഞ്ഞു ജനിക്കുന്നു. ഈ പുതുജീവൻ അയാൾക്ക് കരഗതമാകുന്നത് റൂഹായുടെ നിരന്തരമായ പ്രവർത്തനത്തിലുംരെയാണ്. ഒരു ശിശുവിന്റെ ജീവൻ അതിന്റെ അമ്മയുടെ ജീവനുമായി അഭേദ്യം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ മാമ്മാദീസാ സ്വീകരിച്ചു സഭയിൽ അംഗത്വം നേടിയ വ്യക്തിയുടെ ദൈവികജീവൻ റൂഹായുമായി ഗാസമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റൂഹാ ആ വ്യക്തിക്ക് അമ്മയാണ്. മാമ്മാദീസാവേളയിൽ പുരോഹിതരിൽ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥന വഴി സർഗ്ഗം തുറന്ന മൂങ്ങി വരുന്ന റൂഹാതസ്വരാണ് മാമ്മാദീസാ ജലത്തിന്റെ ആവസിച്ച് ആ ജലം മാമ്മാദീസ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് ആത്മമീയ ജനനത്തിനുള്ള ഗർഭപാത്രമായി മാറ്റുന്നു. ഈ വീക്ഷണത്തിലാണ് റൂഹാ രാമയുടെ ഭാത്യമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എന്ന് പറയുന്നത്. മാർ അപേപ്മും മാമ്മാദീസാതൊട്ടിരെ സഭയുടെ ഗർഭപാത്രമായി വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. തുടർന്ന് ഈ വ്യക്തിയുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളും റൂഹാ അമ്മയെപ്പോലെ അയാളെ അനുയാതെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അപ്രഹാത്തിന്റെയും അപേമിന്റെയും വീക്ഷണത്തിൽ മാമ്മാദീസാ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി റൂഹായെ വന്നത്രാപോലെ ധരിക്കുകയുണ്ട്. മാമ്മാദീസാവേളയിൽ അർത്ഥിക്ക് നൽകുന്ന വെള്ള വസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകതയിൽ ഈ അർത്ഥവും അന്തർലിന്മാണ്. മാർ അപേമിന്റെ വാക്കുകളിൽ മനുഷ്യാവതാരവേളയിൽ നമ്മുടെ ശരീരം ഇംഗ്ലോയുടെ വസ്ത്രത്തായി, നമ്മുടെ

മാമോദീസാവേളയിലാകട്ട് അവൻ്റെ രൂഹാ നമ്മുടെ വസ്ത്രമായി. ചുരുക്കത്തിൽ രൂഹായുടെ സ്നേഹം രക്ഷയുടെ വസ്ത്രമായി നമ്മെ പൊതിഞ്ഞ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

5. രൂഹാങ്കുദശായുടെ പ്രതീകങ്ങൾ

എപ്പോഴും തിരശീലയുടെ പിന്നിലായിരിക്കുന്ന രൂഹാത്വവുംരാഞ്ചി പ്രവർത്തനങ്ങളെ സുചിപ്പിക്കാൻ സഭയിൽ നിരവധി പ്രതീകങ്ങളും അടയാളങ്ങളും പരമ്പരാഗതമായി ഉപയോഗിച്ചു പോരുന്നു.

1. ജലം - സ്ലീവായിൽ കിടന്ന ഇളംഗോധുമുടു പിളർക്കപ്പെട്ട പാർശ്വത്തിൽ നിന്നൊഴുകിയ ജലം രൂഹായുടെ പ്രതീകമാണ്, ഒപ്പും മാമോദീസായുടെയും.

2. തെതലം - തെതലംകാണ്ഡുള്ള അഭിഷേകകും രൂഹായുടെ പ്രതീകമായാണ് ആദിമസഭ പരിശീലനിച്ചിരുന്നത്. മശിഹാ അഭിഷീക്രിതനായതുപോലെ അവനിൽ വിശാസിക്കുന്നവനും രൂഹായാൽ അഭിഷീക്രിതനാകുന്നുവെന്നത് സഭയുടെ വിശ്വാസമാണ്.

3. അഗ്നി - രൂഹായുടെ ശക്തമായ മറ്റാരു പ്രതീകമാണ് അഗ്നി. തീനാവുകളുടെ രൂപത്തിൽ പെന്തകുസ്താനാളിൽ ശിഷ്യസമൂഹത്തിൽ ആവസിച്ച രൂഹായുടെ പവിത്രീകരിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് ഈ പ്രതീകം വെളിവാക്കുക.

4. മേലം, പ്രകാശം - ഇളംഗോധുമുടു രൂപാന്തരീകരണവേളയിലും (ലുകാ 9: 34 - 35) സർഗാരോഹണ സമയത്തും (നട 1:9) ഈ പ്രതീകങ്ങൾ രൂഹായുടെ സാന്നിധ്യത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു.

5. മുട്ര പതിക്കുക - കുദാശകളുടെ പരികർമ്മവേളയിലെ രൂഷ്മാ അമവാ മുട്രവയ്ക്കൽ രൂഹായുടെ സാന്നിധ്യത്തെ പ്രഫോഷിക്കുന്നു. മാമോദീസാ, സൈഥരുപേപനം, തിരുപ്പട്ടം എന്നീ കുദാശകളിലും രൂഹാ അത് സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ ആത്മാവിൽ മായാത്ത മുട്ര പതിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ കുദാശകൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയു.

6. കൈവയപ്പ് ശുശ്രൂഷ - പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ രൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയിലും തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷയിലും രൂഹായുടെ ആഗമനം കൈവയപ്പ് ശുശ്രൂഷയിലുംവേണ്ടയാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന സഭ വിശാസിക്കുന്നു.

7. പ്രാവ് - ഇളംഗോധുമുടു മാമോദീസാ വേളയിൽ രൂഹാ പ്രാവിൻ്റെ രൂപത്തിലാണ് പ്രത്യുക്ഷനായത്.

6. സഭയിലെ നിരതര പെന്തകുസ്താ

മാമോദീസായിലെന്നപോലെ ഇതര കുദാശകളിലും സവിശേഷമായി പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലുമുള്ള രൂഹായുടെ സാന്നിധ്യം സഭയെ നിരതര പെന്തകുസ്തായുടെ വേദികയാക്കുന്നു. മാർ അപേപ്രേമിൻ്റെ പ്രഭോധനമനുസരിച്ച് സൈഹിയോൻ ഉട്ടുശാലയും സ്ലീവായും മദ്ദവഹായും രൂഹായുടെ പ്രവർത്തനത്താൽ പരസ്പര ബന്ധിതങ്ങളാണ്. സൈഹിയോൻ ശാല യഥാർത്ഥത്തിൽ മശിഹായുടെ ബലി അമവാ കുർബാനയർപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രാമ മദ്ദവഹായായിരുന്നു. അവിടെ അപ്പും മുൻപിച്ച മശിഹാ തന്നെയാണ് സ്ലീവായിൽ അർപ്പിതനായത്. സ്ലീവായിൽ മഹത്തീകൃതനായ മശിഹാ രൂഹായിലും തന്നെ തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും വെളിവാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സഭയുടെ പീഠത്തിൽ - പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ തുടരുന്നു. ബലി കൗദാശികമായി തുടരുന്നു.

പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിൽ ആവസിച്ച രൂഹായാൽ അവളിൽ പുത്രൻ തസ്വരാണ് ജനമെടുത്തതുപോലെ മദ്ദവഹായിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അപൂർത്തിലും വീണ്തിലും രൂഹായിരിങ്ങി അവയെ പുത്രൻ തിരുശരീര രക്തങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നു. പ്രപഞ്ചാലപ്പത്തിയിലെയും, മംഗളവാർത്തയിലെയും, യോർദ്ദാനിലെയും, പെന്തകുസ്തായിലെയും രൂഹായുടെ ആവാസം തന്നെയാണ് കുർബാനയിലും സംഭവിക്കുക. പെന്തകുസ്തായിൽ നടന്ന പുന്ഃസൃഷ്ടി കുർബാനയിലും തുടരുന്നു. അപൂർത്തിന്റെയും വീണ്തിന്റെയും മേലുള്ള രൂഹായുടെ ആവാസം അപൂർത്ത ജീവൻിൽ അപ്പുവും അത് സ്വീകരിക്കുന്നവരെ രൂഹായുടെ ആലയങ്ങളുമാക്കി മാറ്റുന്നു.

പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലുള്ള രൂഹായുടെ സാന്നിധ്യം അതിനെ സിഖൗഷ്യവും തീക്കടയ്യുമായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു. ഏറ്റവിക ജീവിതത്തിൽ മശിഹാ സിഖൗഷ്യമായിരുന്നു. അനേകർ അവനിൽ നിന്ന് സൗഖ്യം സ്വീകരിച്ചു. ഉത്തരാന്തരേഷം ഇളംഗോ ഇളംഗോ സൗഖ്യദായക ദാത്യും തുടരുന്നത് കുർബാനയിലാണ്. ദൃശ്യമായ അപൂർത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രൂഹായാണ് യഥാർത്ഥ ദൈഷ്യം. ഇളം ദൈഷ്യം കുർബാനയെ ജീവൻ തിരിച്ചു കിടക്കുന്നു. കുർബാന വഴി ഇളം സാധ്യമാക്കുന്നത് രൂഹായാണ്. അങ്ങനെ കുർബാന നിരതര പെന്തകുസ്തായുടെ വേദികയാകുന്നു. പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ജീവൻ അപ്പും സ്വീകരിക്കുന്നവരെ അതിൽ കൂടികൊ ഇളം രൂഹായാകുന്ന തീക്കട പവിത്രീകരിക്കുന്നു. അവരിൽ വാസമുറപ്പിച്ച് അവരെ ദൈവാലയങ്ങളാക്കുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ രൂഹായുടെ സാന്നിധ്യം കൂടികൊള്ളുന്ന

മർബപാകളായി മാറുന്നു. അവിടെ അവർ സ്വജീവിതങ്ങളെ കർത്താവിന് പ്രിയകരങ്ങളായ ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം വിശ്വാസി സമൂഹത്തിൽ പെന്തക്കുസ്താ എന്നും എപ്പോഴും തുടരുന്നു.

ഉപസംഹരാരാ

മാമോദീസായിൽ നമുക്ക് ഭാനമായി ലഭിച്ച റൂഹാദ്ദക്ഷാധാകുന്ന സഹായകൾ്ലെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള സാന്നിധ്യത്തക്കുറിച്ച് നാം അവബോധമുള്ളവരാകണം. നമ്മെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന, സ്വന്നഹിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന, കൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിക്കാൻ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന റൂഹായുടെ നിമന്ത്രണങ്ങൾക്ക് നിരന്തരം കാതോർക്കാൻ നമുക്കാക്കുട്ട. ‘പരിശുഭാത്മാവേ ... നീ എഴുന്നള്ളി ... വരണമേ എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ’ എന്ന പതിവ് ഗാനാലാപനത്തിന് നമുക്ക് അവധി കൊടുക്കാം. റൂഹാരെ നാം ഇനിയും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരക്കേണ്ടവരല്ല. കാരണം മാമോദീസായിൽ നാം റൂഹാലയങ്ങളായവരാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന റൂഹായുടെ സാന്നിധ്യത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കാനാണ് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള റൂഹാരെ വിഷമിപ്പിക്കാൻ ഒരിക്കലും ഇട നൽകാതിരിക്കാം. ഒരു അമ്മയുടെ സ്വന്നഹത്തോടും കരുതലോടും കുടെ നമ്മെ പുർണ്ണതയിലേക്കു നടത്തുന്ന റൂഹായുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും സാമിപ്യത്തിലും നിരന്തരമായിരിക്കാൻ നമുക്കാക്കുട്ട. സഭയുടെ മടി തിലായിരുന്ന് നാം നയിക്കുന്ന കൗദാശിക ജീവിതത്തിലും പെന്തക്കുസ്തായുടെ നിരന്തര അനുഭവത്തിലായിരിക്കുവാൻ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം.